

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (WE) nr 1027/2006**z dnia 14 czerwca 2006 r.****w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do instytucji pocztowych przyjmujących depozyty od rezydentów obszaru euro innych niż monetarne instytucje finansowe****(EBC/2006/8)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 stanowi, iż w celu realizacji wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejski Bank Centralny (EBC), wspomagany przez krajowe banki centralne (KBC), posiada prawo do zbierania informacji statystycznych od populacji sprawozdającej w zakresie niezbędnym do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych. Artykuł 2 ust. 2 lit. b) stanowi ponadto, że instytucje pocztowe są częścią populacji sprawozdającej w zakresie niezbędnym do realizacji wymogów sprawozdawczości statystycznej EBC między innymi w obszarze statystyki pieniężnej i bankowej.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 2423/2001 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (ECB/2001/13) ⁽²⁾ przyjęto w oparciu o rozporządzenie (WE) nr 2533/98. Na mocy art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) rzeczywista populacja sprawozdająca obejmuje monetarne instytucje finansowe (MIF) będące rezydentami uczestniczących państw członkowskich.
- (3) Agregaty monetarne obszaru euro oraz czynniki ich kreacji wyliczane są głównie z danych bilansowych MIF zbieranych na mocy rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13). Jednakże agregaty monetarne obszaru euro obejmują nie tylko zobowiązania pieniężne MIF wobec rezydentów obszaru euro innych niż MIF, z wyjątkiem instytucji rządowych szczebla centralnego, ale również zobowiązania pieniężne instytucji rządowych szczebla centralnego wobec rezydentów obszaru euro innych niż MIF, z wyjątkiem instytucji rządowych szczebla centralnego. Dlatego też uzupełniające informacje statystyczne dotyczące zobowiązań depozytowych instytucji rządowych szczebla centralnego oraz gotówki

i papierów wartościowych wyemitowanych przez MIF w posiadaniu instytucji rządowych szczebla centralnego zbierane są obecnie na mocy wytycznych EBC/2003/2 z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie niektórych wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego oraz procedur przekazywania przez krajowe banki centralne informacji statystycznych z obszaru statystyki pieniężnej i bankowej ⁽³⁾.

- (4) W niektórych uczestniczących państwach członkowskich poczty nie są zaliczane do sektora instytucji rządowych szczebla centralnego, na mocy Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych we Wspólnocie (ESA 95) ⁽⁴⁾, a ich działalność nie ogranicza się do przyjmowania depozytów jedynie w imieniu ich krajowego Skarbu Państwa, przy czym mogą one przyjmować depozyty na własny rachunek. Dlatego też niemożliwe jest obecnie zbieranie informacji statystycznych o takich depozytach w ramach wytycznych EBC/2003/2.
- (5) Instytucje pocztowe przyjmujące depozyty prowadzą w tym zakresie działalność podobną do tej realizowanej przez MIF. Dlatego też oba rodzaje jednostek powinny podlegać podobnym wymogom sprawozdawczości statystycznej w zakresie, w jakim wymogi te są istotne dla ich działalności.
- (6) Aby zapewnić takie zharmonizowane traktowanie oraz dostępność informacji statystycznych o depozytach przyjmowanych przez instytucje pocztowe, niezbędne jest przyjęcie nowego rozporządzenia nakładającego wymogi sprawozdawcze na te jednostki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- określenia „uczestniczące państwo członkowskie”, „instytucje sprawozdające” i „rezydent” mają takie samo znaczenie jak zdefiniowane w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, str. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 17.12.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2423/2001 (EBC/2004/21) (Dz.U. L 371 z 18.12.2004, str. 42).

⁽³⁾ Dz.U. L 241 z 26.9.2003, str. 1. Wytyczne zmienione przez wytyczne EBC/2005/4 (Dz.U. L 109 z 29.4.2005, str. 6).

⁽⁴⁾ Przyjętego przez Radę Unii Europejskiej rozporządzeniem (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (Dz.U. L 310 z 30.11.1996, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1267/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 180 z 18.7.2003, str. 1).

— określenie „instytucja pocztowa” oznacza pocztę zaliczaną do sektora „przedsiębiorstwa niefinansowe” (sektor 11 ESA 95) i, poza świadczeniem usług pocztowych, przyjmującą depozyty od rezydentów obszaru euro innych niż MIF w celu świadczenia dla swoich deponentów usług w zakresie przelewów pieniężnych.

Artykuł 2

Rzeczywista populacja sprawozdająca

1. Rzeczywista populacja sprawozdająca obejmuje instytucje pocztowe będące rezydentami uczestniczących państw członkowskich.

2. Zarząd EBC może stworzyć i prowadzić listę instytucji pocztowych podlegających niniejszemu rozporządzeniu. KBC oraz EBC udostępnią wskazaną listę zamieszczonym na niej instytucjom pocztowym w odpowiedni sposób, co może obejmować przekaz za pomocą środków elektronicznych, przez Internet, bądź też, na wniosek zainteresowanej instytucji pocztowej, w formie papierowej. Lista będzie mieć wyłącznie informacyjny charakter. Tym niemniej, w przypadku gdy ostatnia udostępniona wersja listy jest nieprawidłowa, EBC nie nałoży sankcji na żadną instytucję pocztową, która nie wykonała w sposób odpowiedni swoich obowiązków sprawozdawczych w zakresie, w jakim wynikało to z jej zaufania do nieprawidłowej listy.

3. KBC mogą zwolnić instytucje pocztowe z wymogów przekazywania informacji statystycznych określonych w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że takie wymagane informacje statystyczne są już uzyskiwane z innych źródeł. KBC sprawdzają wypełnienie tego warunku w odpowiednim czasie w celu udzielenia lub wycofania, gdy to konieczne, zwolnienia z mocą obowiązującą od początku każdego roku, za zgodą EBC.

Artykuł 3

Wymogi sprawozdawczości statystycznej

1. Rzeczywista populacja sprawozdająca przekazuje miesięczne informacje statystyczne dotyczące stanów pozycji bilansowych na koniec miesiąca na rzecz KBC uczestniczącego państwa członkowskiego, którego rezydentem jest instytucja pocztowa.

2. Informacje statystyczne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do działalności prowadzonej na rachunek własny instytucji pocztowych i zostały określone w załącznikach I i II.

3. Informacje statystyczne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia przekazywane są zgodnie z minimalnymi standardami dotyczącymi przekazywania danych, rzetelności, zgod-

ności pojęciowej i trybu przekazywania korekt określonymi w załączniku III.

4. KBC określają i wdrażają postanowienia dotyczące sprawozdawczości obowiązujące rzeczywistą populację sprawozdającą, z uwzględnieniem rozwiązań przyjętych w danym kraju. KBC zapewniają, że postanowienia te pozwalają na pozyskanie informacji statystycznych wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz na rzetelne sprawdzenie ich zgodności z minimalnymi standardami dotyczącymi przekazywania danych, rzetelności, zgodności pojęciowej i trybu przekazywania korekt określonymi w załączniku III.

5. W przypadku połączenia, podziału czy innego rodzaju reorganizacji mogącej wpływać na wywiązanie się z obowiązków statystycznych, instytucja sprawozdająca uczestnicząca w tym procesie informuje odpowiedni KBC, gdy zamiar przeprowadzenia takiej operacji zostaje podany do wiadomości publicznej oraz we właściwym czasie przed połączeniem, podziałem czy reorganizacją, o planowanych procedurach mających na celu wypełnienie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 4

Termin przekazywania danych

KBC przesyłają informacje statystyczne przekazane zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 do EBC do końca każdego 15. dnia roboczego po zakończeniu miesiąca, którego informacje dotyczą. KBC decydują o terminie otrzymania danych od instytucji sprawozdających w celu dotrzymania tego terminu.

Artykuł 5

Zasady rachunkowości

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, zasadami rachunkowości stosowanymi przez instytucje pocztowe do celów sprawozdawczości określonej w niniejszym rozporządzeniu są te ustanowione w drodze przeniesienia do prawa krajowego dyrektywy Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych bilansów banków i innych instytucji finansowych⁽¹⁾, jak również te określone w innych międzynarodowych standardach rachunkowości, w każdym przypadku w zakresie, w jakim odnoszą się do instytucji pocztowych. Z zastrzeżeniem praktyk rachunkowości oraz zasad saldowania obowiązujących w uczestniczących państwach członkowskich, do celów statystycznych wszystkie aktywa i pasywa finansowe wykazywane są w ujęciu brutto.

2. Depozyty i kredyty wykazywane są według wartości nominalnej jako stan na koniec miesiąca w ujęciu brutto. Wartość nominalna oznacza kwotę kapitału, którą dłużnik jest zgodnie z umową zobowiązany spłacić wierzycielowi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, str. 1.

3. KBC mogą zezwolić na wykazywanie kredytów, na które utworzono rezerwę, w ujęciu netto oraz wykazywanie skupionych wierzytelności według ceny uzgodnionej w chwili ich nabycia, pod warunkiem że praktyki takie są stosowane przez wszystkie rezydenckie instytucje sprawozdające i są niezbędne do zachowania ciągłości wyceny statystycznej kredytów w stosunku do danych przekazywanych przed styczniem 2005 r.

Artykuł 6

Weryfikacja i obowiązkowe gromadzenie danych

Prawo do weryfikacji lub obowiązkowego gromadzenia informacji, które instytucje sprawozdające dostarczają zgodnie z wymogami sprawozdawczości statystycznej określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jest wykonywane przez KBC bez uszczerbku dla prawa EBC do samodzielnego wykonania powyższego prawa. Prawo to jest wykonywane w szczególności wówczas, gdy instytucja pocztowa zaliczona do rzeczywistej populacji sprawozdającej nie przestrzega minimalnych stan-

dardów przekazywania danych, rzetelności, zgodności pojęciowej oraz trybu przesyłania korekt określonych w załączniku III.

Artykuł 7

Postanowienia końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 14 czerwca 2006 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

	A. Instytucje krajowe										B. Instytucje pozostałych uczestniczących państw członkowskich									
	Instytucje inne niż MIF										Instytucje inne niż MIF									
	MIF					Pozostałe sektory krajowe					MIF					Pozostałe sektory krajowe				
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)
POZYCJE BILANSU																				
AKTYWA																				
1. Gotówka w kasie																				
1e. W tym: euro																				
2. Kredyty, pożyczki i inne należności																				
do 1 roku																				
powyżej 1 roku do 5 lat																				
powyżej 5 lat																				
2e. W tym: euro																				
3. Dłużne papiery wartościowe																				
3e. Euro																				
do 1 roku																				
powyżej 1 roku do 2 lat																				
powyżej 2 lat																				
3x. Waluty obce																				
do 1 roku																				
powyżej 1 roku do 2 lat																				
powyżej 2 lat																				
4. Jednostki uczestnictwa FRP																				
5. Papiery z prawem do kapitału i udziały																				
6. Aktywa trwałe																				
7. Pozostałe aktywa																				

(1) W tym przenaszalne depozyty oszczędnościowe na żądanie.

Uwaga ogólna:

Wypełnianie są komórki oznaczone ramką.

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE ODNOSZĄCE SIĘ DO WYMOGÓW SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

Definicje ogólne

Do celów statystycznych instytucje pocztowe konsolidują działalność wszystkich swoich jednostek (zarejestrowanych siedzib lub centrali i/lub oddziałów) mających siedzibę na terytorium tego samego kraju. Do celów statystycznych nie dopuszcza się konsolidacji wykraczającej poza granice krajowe.

Jeżeli spółka macierzysta i jej jednostki zależne są instytucjami pocztowymi mającymi siedzibę na terytorium tego samego kraju, zezwala się spółce macierzystej na konsolidowanie w jej sprawozdaniach statystycznych działalności tych jednostek zależnych. Jednostki zależne są odrębnymi osobami prawnymi, w których inny podmiot posiada udział większościowy lub całkowity, natomiast oddziały nie posiadają osobowości prawnej i są całkowitą własnością spółki macierzystej.

Jeżeli instytucja pocztowa posiada oddziały na terytorium innych uczestniczących państw członkowskich, to zarejestrowana siedziba lub centrala zlokalizowana na terytorium określonego uczestniczącego państwa członkowskiego uznaje swoje pozycje ze wszystkimi tymi oddziałami za pozycje z rezydentami innych uczestniczących państw członkowskich. Natomiast oddział mający siedzibę w określonym państwie członkowskim uznaje swoje pozycje z zarejestrowaną siedzibą lub centralą albo innymi oddziałami tej samej instytucji, mającymi siedzibę na terytoriach innych uczestniczących państw członkowskich, za pozycje z rezydentami innych uczestniczących państw członkowskich.

Jeżeli instytucja pocztowa posiada oddziały poza terytorium uczestniczących państw członkowskich, to jej zarejestrowana siedziba lub centrala zlokalizowana na terytorium określonego uczestniczącego państwa członkowskiego uznaje pozycje ze wszystkimi tymi oddziałami za pozycje z rezydentami krajów reszty świata. Natomiast oddział mający siedzibę w określonym państwie członkowskim uznaje swoje pozycje z zarejestrowaną siedzibą lub centralą albo innym oddziałem tej samej instytucji, mającymi siedzibę poza uczestniczącymi państwami członkowskimi, za pozycje z rezydentami krajów reszty świata.

Instytucje pocztowe mające siedzibę w „oazach podatkowych” traktuje się ze statystycznego punktu widzenia jako rezydentów terytoriów, na których te oazy się znajdują.

Definicje sektorów

ESA 95 stanowi standard klasyfikacji sektorów. Partnerzy operacji z instytucjami pocztowymi, którzy mają siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, klasyfikowani są zgodnie z ich krajową klasyfikacją sektorową lub instytucjonalną, zgodnie z listą MIF utworzoną do celów statystycznych oraz wskazówkami dla sektoryzacji sektorowej klientów zamieszczonymi w instrukcji w sprawie sektoryzacji w statystyce pieniężnej i bankowej („Wskazówki dla klasyfikacji sektorowej klientów”) EBC, które zgodne są, w jak największym możliwym stopniu, z zasadami klasyfikacji spójnymi z ESA 95.

„MIF” obejmują następujące sektory i podsektory:

- *monetarne instytucje finansowe (MIF)*: rezydenckie instytucje kredytowe zdefiniowane w prawie wspólnotowym oraz inne rezydenckie instytucje finansowe, których działalność polega na przyjmowaniu depozytów i/lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF oraz udzielaniu kredytów i/lub inwestowaniu w papiery wartościowe na własny rachunek,
- *instytucje kredytowe*: zgodnie z definicją prawa wspólnotowego ⁽¹⁾; a) przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych środków zwrotnych od ludności ⁽²⁾ oraz udzielaniu kredytów na własny rachunek; lub b) instytucja pieniądza elektronicznego w znaczeniu dyrektywy 2000/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością ⁽³⁾,
- *banki centralne*: krajowe banki centralne uczestniczących państw członkowskich i EBC,
- *fundusze rynku pieniężnego*: przedsiębiorstwa wspólnego inwestowania, których jednostki uczestnictwa są, pod względem płynności, bliskimi substytutami depozytów oraz które inwestują głównie w instrumenty rynku pieniężnego i/lub jednostki uczestnictwa FRP, i/lub inne przenaszalne instrumenty dłużne z terminem zapadalności do jednego roku włącznie, i/lub depozyty bankowe, i/lub które przynoszą stopę zwrotu zbliżoną do stóp procentowych instrumentów rynku pieniężnego,
- *pozostałe monetarne instytucje finansowe*: pozostałe rezydenckie instytucje finansowe spełniające definicję MIF niezależnie od charakteru ich działalności.

⁽¹⁾ Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. dotyczącej podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 126 z 26.5.2000, str. 1), ostatnio zmienionej dyrektywą 2006/29/WE (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 50), oraz z wszelkimi późniejszymi zmianami.

⁽²⁾ W tym również przychody ze sprzedaży obligacji bankowych.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 27.10.2000, str. 39. Dyrektywa z późniejszymi zmianami.

Instytucje bankowe z siedzibą poza państwami członkowskimi nazywane są „bankami”, a nie MIF. Podobnie termin „instytucje inne niż MIF” odnosi się tylko do państw członkowskich; w odniesieniu do innych krajów właściwe jest określenie „instytucje niebankowe”. „Instytucje inne niż MIF” obejmują następujące sektory i podsektory:

- *instytucje rządowe i samorządowe*: jednostki rezydenckie, których działalność polega głównie na wytwarzaniu towarów i usług nierynkowych przeznaczonych do spożycia indywidualnego i zbiorowego i/lub na redystrybucji dochodu narodowego i dóbr (ESA 95, par. 2.68–2.70),
- *instytucje rządowe szczebla centralnego*: państwowe służby administracyjne i inne agencje centralne, których kompetencje obejmują całe terytorium ekonomiczne kraju, z wyjątkiem zarządzania funduszami ubezpieczeń społecznych (ESA 95, par. 2.71),
- *instytucje rządowe szczebla regionalnego*: odrębne jednostki instytucjonalne sprawujące niektóre funkcje rządu na szczeblu niższym niż centralny i wyższym niż samorządowy, z wyjątkiem zarządzania funduszami ubezpieczeń społecznych (ESA 95, par. 2.72),
- *instytucje samorządowe*: administracja publiczna, której kompetencje obejmują jedynie lokalną część terytorium ekonomicznego kraju, z wyjątkiem lokalnych agencji funduszy ubezpieczeń społecznych (ESA 95, par. 2.73),
- *fundusze ubezpieczeń społecznych*: centralne, regionalne i lokalne jednostki instytucjonalne, których podstawową działalnością jest zabezpieczenie świadczeń społecznych (ESA 95, par. 2.74).

Pozostałe sektory krajowe, tj. rezydenci inni niż MIF oraz instytucje rządowe i samorządowe, obejmują:

- *pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe*: niemonetarne przedsiębiorstwa finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo (z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych), których działalność polega głównie na pośrednictwie finansowym polegającym na zaciąganiu zobowiązań w formie innej niż gotówka, depozyty i/lub bliskie substytuty depozytów od jednostek instytucjonalnych innych niż MIF (ESA 95, par. 2.53–2.56). Do podsektora tego zalicza się również pomocnicze instytucje finansowe obejmujące wszystkie przedsiębiorstwa finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo, które głównie prowadzą pomocniczą działalność finansową (ESA 95, par. 2.57–2.59),
- *instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne*: niemonetarne przedsiębiorstwa finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo, których działalność polega głównie na pośrednictwie finansowym będącym konsekwencją podziału ryzyka (ESA 95, par. 2.60–2.67),
- *przedsiębiorstwa niefinansowe*: przedsiębiorstwa i jednostki typu przedsiębiorstwo niezajmujące się pośrednictwem finansowym, których główną działalnością jest wytwarzanie towarów rynkowych i usług niefinansowych (ESA 95, par. 2.21–2.31),
- *gospodarstwa domowe*: osoby fizyczne lub grupy osób będące konsumentami i producentami towarów i usług niefinansowych wyłącznie na użytek własny oraz producentami towarów rynkowych oraz usług niefinansowych i finansowych, pod warunkiem że ich działalność nie jest tożsama z działalnością jednostek typu przedsiębiorstwo. Do podsektora tego zalicza się instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych, których działalność polega głównie na wytwarzaniu towarów i usług nierynkowych przeznaczonych dla konkretnych grup gospodarstw domowych (ESA 95, par. 2.75–2.88).

Dalsze wskazówki dotyczące klasyfikacji sektorowej partnerów operacji innych niż MIF z siedzibą poza terytorium krajowym znajdują się w przewodniku EBC w sprawie sektoryzacji w statystyce pieniężnej i bankowej.

Definicje kategorii instrumentów

Definicje kategorii aktywów i pasywów uwzględniają właściwości różnych systemów finansowych. Niektóre kategorie aktywów i pasywów podzielone zostały według terminów pierwotnych. Termin pierwotny oznacza określony okres obowiązywania instrumentu finansowego, przed którym nie można go wykupić (np. dłużne papiery wartościowe) lub jego wcześniejszy wykup spowoduje pewne restrykcje (np. niektóre rodzaje depozytów). Termin wypowiedzenia oznacza okres pomiędzy zawiadomieniem przez posiadacza o zamiarze wykupu instrumentu a dniem, w którym posiadacz może zamienić ten instrument na gotówkę bez żadnych restrykcji. Instrumenty finansowe podzielone są według terminu wypowiedzenia tylko wówczas, gdy nie są instrumentami terminowymi.

Poniższe tabele przedstawiają szczegółowy standardowy opis kategorii instrumentów, które KBC przenoszą na kategorie stosowane na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Innymi słowy, tabele te nie stanowią wykazu pojedynczych instrumentów finansowych.

Szczegółowy opis kategorii instrumentów miesięcznego zintegrowanego bilansu sektora MIF
AKTYWA

Kategoria	Opis
1. Gotówka w kasie	Banknoty i monety denominowane w euro i walutach obcych znajdujące się w obiegu, wykorzystywane zwykle do dokonywania płatności.
2. Kredyty, pożyczki i inne należności	<p>Do celów sprawozdawczości pozycja ta obejmuje środki wypłacone przez instytucje sprawozdające kredytorom, które istnieją w formie zdematerializowanej lub posiadają formę jednego dokumentu (nawet jeśli jest on zbywalny). Pozycja ta obejmuje aktywa w formie depozytów.</p> <ul style="list-style-type: none"> — depozyty złożone w MIF — kredyty w sytuacji nieprawidłowej, które nie zostały spłacone lub wpisane w ciężar rezerw <p>Za kredyty w sytuacji nieprawidłowej uważa się kredyty przeterminowane lub w inny sposób zagrożone. KBC określa, czy kredyty w sytuacji nieprawidłowej wykazywane są w ujęciu brutto czy też pomniejszane o rezerwy celowe.</p> <ul style="list-style-type: none"> — niezbywalne papiery wartościowe <p>Dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie są przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, patrz również „kredyty w obrocie”</p> <ul style="list-style-type: none"> — kredyty w obrocie <p>Kredyty, które <i>de facto</i> stały się zbywalne, klasyfikuje się w aktywnej pozycji „kredyty, pożyczki i inne należności”, pod warunkiem że będą nadal ewidencjonowane na podstawie jednego dokumentu i, co do zasady, będą przedmiotem obrotu jedynie okazjonalnie.</p> <ul style="list-style-type: none"> — zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów <p>Podporządkowane instrumenty dłużne stanowią podporządkowaną należność od instytucji emitującej, która może być zrealizowana dopiero po zaspokojeniu wszystkich roszczeń wyższej rangi (np. depozytów/kredytów), co nadaje tym instrumentom cech „papierów wartościowych z prawem do kapitału i udziałów”. Do celów statystycznych zadłużenie podporządkowane klasyfikuje się zgodnie z charakterem instrumentu finansowego, tj. albo jako „kredyty”, albo „dłużne papiery wartościowe”. W przypadku gdy portfel wszystkich rodzajów podporządkowanych wierzytelności przysługujących danej instytucji pocztowej wykazywany jest do celów statystycznych jako jedna liczba, wówczas liczbę tę klasyfikuje się w pozycji „dłużne papiery wartościowe” na tej podstawie, iż zadłużenie podporządkowane ma w przeważającej mierze formę papierów wartościowych, a nie kredytów.</p> <ul style="list-style-type: none"> — należności z tytułu operacji z przyrzeczeniem odkupu <p>Zapis przeciwstawny do gotówki zapłaconej w zamian za papiery wartościowe zakupione przez instytucję sprawozdającą.</p> <p>Poniższych pozycji nie zalicza się do kredytów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa <p>Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa („kredyty powiernicze”) to kredyty udzielone w imieniu jednej strony („powiernika”) na rzecz strony trzeciej („beneficjenta”). Do celów statystycznych kredyty powiernicze nie są wykazywane w bilansie powiernika w przypadku gdy ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności pozostają po stronie beneficjenta. Ryzyko i korzyści wynikające z prawa własności pozostają po stronie beneficjenta w przypadku gdy: i) beneficjent przyjmuje ryzyko kredytowe (tj. powiernik jest odpowiedzialny jedynie za administracyjne zarządzanie kredytem); lub ii) inwestycja dokonana przez beneficjenta jest zabezpieczona przed ryzykiem straty, w razie gdyby nastąpiła likwidacja działalności powiernika (tj. kredyt powierniczy nie stanowi części aktywów powiernika, które podlegają podziałowi w razie upadłości).</p>

Kategoria	Opis
3. Dłużne papiery wartościowe	<p>Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalne i zazwyczaj są przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku oraz które nie dają posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do emitenta. Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — papiery wartościowe, które dają posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w postaci płatności kuponowych i/lub do wypłaty określonej kwoty w określonym terminie (lub terminach) lub począwszy od daty określonej w chwili emisji — kredyty zbywalne, które zostały zrestrukturyzowane na dużą liczbę jednakowych dokumentów i które mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych (patrz również: „kredyty w obrocie” w kategorii 2) — zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych (patrz również: „zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów” w kategorii 2) — dla zachowania spójności traktowania operacji z przyzyczeniem od kupu, papiery wartościowe pożyczone w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych (<i>securities lending</i>) pozostają w bilansie pierwotnego posiadacza (i nie będą przenoszone do bilansu tymczasowego nabywcy) w przypadku wyrażonego przyzyczenia (a nie zwykłej opcji), ze operacja zostanie odwrócona
3a. Dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Zbywalne dłużne papiery wartościowe (w formie dokumentu lub zdematerializowanej) z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie — Zbywalne kredyty z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie zrestrukturyzowane na dużą liczbę jednakowych dokumentów, które mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych — Zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie
3b. Dłużne papiery wartościowe z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Zbywalne dłużne papiery wartościowe (w formie dokumentu lub zdematerializowanej) z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie — Zbywalne kredyty z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie zrestrukturyzowane na dużą liczbę jednakowych dokumentów, które mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych — Zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie
4. Jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego	<p>Pozycja ta obejmuje portfel jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FRP. FRP są przedsiębiorstwami wspólnego inwestowania, których jednostki uczestnictwa są, pod względem płynności, bliskimi substytutami depozytów oraz które inwestują głównie w instrumenty rynku pieniężnego i/lub jednostki uczestnictwa FRP, i/lub inne przenaszalne instrumenty dłużne z terminem zapadalności do jednego roku włącznie, i/lub depozyty bankowe, i/lub które przynoszą stopę zwrotu zbliżoną do stóp procentowych instrumentów rynku pieniężnego.</p>

PASYWA

Kategoria	Opis
9. Depozyty i inne zobowiązania	<p>Kwoty należne wierzycielom od instytucji sprawozdających, inne niż te wynikające z emisji zbywalnych papierów wartościowych. Do celów sprawozdawczości kategorię tę przedstawia się w podziale na depozyty i inne zobowiązania bieżące, terminowe, z terminem wypowiedzenia oraz operacje z przyrzeczeniem odkupu.</p> <p>„Depozyty i inne zobowiązania” obejmują również „kredyty” jako zobowiązania MIF. Z punktu widzenia definicji kredyty to kwoty otrzymane przez instytucje pocztowe, które nie są skonstruowane w postaci „depozytów”. ESA 95 wyróżnia „kredyty” i „depozyty” na podstawie identyfikacji strony inicjującej (jeżeli jest nią kredytobiorca, instrument jest kredytem, ale jeżeli jest nią kredytodawca, wówczas mamy do czynienia z depozytem), chociaż w praktyce znaczenie tego rozróżnienia zmienia się w zależności od krajowej struktury finansowej. W sprawozdawczości „kredyty” nie są wykazywane jako odrębna pozycja pasywnej strony bilansu. Zamiast tego kwoty uznane za „kredyty” klasyfikuje się, bez ich wyodrębniania, w pozycji „zobowiązania depozytowe”, o ile nie są one instrumentami zbywalnymi. Jest to zgodne z powyższą definicją „zobowiązania depozytowe”.</p> <p>Niezbywalne instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje sprawozdającą są zazwyczaj klasyfikowane jako „zobowiązania depozytowe”. Instrumenty można określać mianem „niezbywalnych” w tym znaczeniu, że istnieją ograniczenia co do przenoszenia prawa własności instrumentu, co oznacza, że nie mogą one być wprawiana na rynek albo, chociaż z technicznego punktu widzenia są zbywalne, nie mogą być przedmiotem obrotu z uwagi na brak zorganizowanego rynku. Niezbywalne instrumenty emitowane przez instytucje sprawozdającą, które stały się zbywalne i mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, należy przeklasyfikować do kategorii „dłużne papiery wartościowe”.</p> <p>Depozyty zabezpieczające złożone w ramach transakcji pochodnych należy klasyfikować jako „zobowiązania depozytowe” w przypadku, gdy stanowią one gotówkowe zabezpieczenie złożone w instytucjach pocztowych oraz w przypadku, gdy pozostają własnością depozytariusza i są mu wypłacane po zamknięciu transakcji. Na podstawie aktualnej praktyki rynkowej sugeruje się również, aby depozyty zabezpieczające otrzymane przez instytucje sprawozdającą były klasyfikowane jako „zobowiązania depozytowe” jedynie w części, w jakiej instytucja pocztowa otrzymała środki łatwo dostępne dla akcji kredytowej. W przypadku gdy część zabezpieczenia otrzymanego przez instytucję pocztową musi być przekazana innemu uczestnikowi rynku instrumentów pochodnych (np. izbie rozrachunkowej), jedynie część pozostającą w dyspozycji instytucji pocztowej należy zaklasyfikować jako „zobowiązania depozytowe”. Złożoność obecnej praktyki rynkowej może utrudniać identyfikację tych depozytów zabezpieczających, które są faktycznie podlegają zwrotowi, ponieważ na tym samym rachunku składane są różne rodzaje depozytów zabezpieczających lub tych depozytów zabezpieczających, które instytucja pocztowa może wykorzystać do akcji kredytowej. W takich przypadkach dopuszcza się klasyfikowanie depozytów zabezpieczających do „pozostałych depozytów” lub „zobowiązań depozytowych” w zależności od praktyki krajowej.</p> <p>„Środki zablokowane związane np. z umowami leasingowymi” klasyfikuje się jako zobowiązania z tytułu depozytów w kategorii „depozyty i inne zobowiązania terminowe” lub „depozyty z terminem wypowiedzenia” w zależności od terminu wymagalności czy postanowień umowy.</p> <p>Środki (depozyty) otrzymane na zasadzie powiernictwa nie są wykazywane w bilansie statystycznym instytucji pocztowej (patrz: „Kredyty powiernicze” w kategorii 2)</p>
9.1. Depozyty i inne zobowiązania bieżące	<p>Depozyty, które mogą być zamienione na gotówkę i/lub przeniesione na żądanie za pomocą czeku, polecenia przelewu, stałego zlecenia płatniczego, polecenia pobrania itp. bez znaczącej zwłoki, restrykcji lub kary. Do pozycji tej zalicza się również środki równoznaczne kwotom przedpłaconym w kontekście pieniądza elektronicznego, bądź w formie pieniądza elektronicznego „kartowego” (np. karty przedpłacone), bądź pieniądza elektronicznego „sieciovego”, wyemitowanego przez instytucje pocztowe. Pozycja ta nie obejmuje nieprzenaszalnych depozytów, które można wycofać na żądanie, ale operacja ta polega znacznym karom.</p> <ul style="list-style-type: none"> — środki (oprocentowane lub nieoprocentowane), które mogą być przeniesione na żądanie za pomocą czeku, polecenia przelewu, stałego zlecenia płatniczego, polecenia pobrania itp. bez znaczących restrykcji lub kary — środki (oprocentowane lub nieoprocentowane), które mogą być zamienione na gotówkę na żądanie lub następnego dnia po złożeniu depozytu bez znaczących restrykcji lub kary — środki (oprocentowane lub nieoprocentowane) równoznaczne kwotom przedpłaconym w kontekście pieniądza elektronicznego, bądź w formie pieniądza elektronicznego „kartowego” (np. karty przedpłacone), bądź pieniądza elektronicznego „sieciovego” — kredyty do zaplacenienia do końca następnego dnia, w którym zostały udzielone
9.2. Depozyty i inne zobowiązania terminowe	<p>Nieprzenaszalne depozyty, których nie można zamienić na gotówkę przed określonym terminem lub można zamienić na gotówkę przed tym określonym terminem, pod warunkiem że posiadacz poniesie pewną karę. Pozycja ta obejmuje również administracyjnie regulowane depozyty oszczędnościowe, w przypadku gdy kryterium wymagalności nie ma znaczenia (klasyfikowane do przedziału terminowego „powyżej dwóch lat”). Produkty finansowe z możliwością przedłużania należy klasyfikować zgodnie z ich pierwszym terminem. Chociaż depozyty terminowe mogą dawać możliwość wcześniejszego wykupu za uprzednim powiadomieniem, lub zwrotu na żądanie z zastrzeżeniem pewnych kar, to takie cechy nie są istotne do celów klasyfikacji.</p>

Kategoria	Opis
9.2a. Depozyty i inne zobowiązania z terminem do jednego roku włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Środki złożone na określony termin nie dłuższy niż jeden rok (z wyjątkiem depozytów z terminem pierwotnym jednego dnia), które nie są przenaszalne i nie mogą być zamienione na gotówkę przed terminem wymagalności — Środki złożone na określony termin nie dłuższy niż jeden rok, które nie są przenaszalne, ale mogą być wypłacone przed terminem za uprzednim powiadomieniem; w przypadku zgłoszenia takiego powiadomienia środki te należy zaklasyfikować w pozycji 9.3a — Środki złożone na określony termin nie dłuższy niż jeden rok, które nie są przenaszalne, ale mogą być wypłacone na żądanie z zastrzeżeniem pewnych kar — Płatności zabezpieczające w ramach transakcji pochodnych, które zostaną zamknięte w ciągu jednego roku, stanowiące zabezpieczenia gotówkowe dla ochrony przed ryzykiem kredytowym, ale pozostające własnością deponenta i zwracane mu po zamknięciu transakcji — Kredyty zaewidencjonowane przez jeden dokument z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie — Niezbywalne dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje pocztowe (w formie zmateralizowanej lub zdematerializowanej) z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie — Zadłużenie podporządkowane wyemitowane przez instytucje pocztowe w formie depozytów lub kredytów z terminem pierwotnym do jednego roku włącznie
9.2b. Depozyty i inne zobowiązania z terminem powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Środki złożone na określony termin pomiędzy jednym rokiem a dwoma latami, które nie są przenaszalne i nie mogą być zamienione na gotówkę przed terminem wymagalności — Środki złożone na określony termin pomiędzy jednym rokiem a dwoma latami, które nie są przenaszalne, ale mogą być wypłacone przed terminem za uprzednim powiadomieniem; w przypadku zgłoszenia takiego powiadomienia środki te należy zaklasyfikować w pozycji 9.3a — Środki złożone na określony termin pomiędzy jednym rokiem a dwoma latami, które nie są przenaszalne, ale mogą być wypłacone na żądanie z zastrzeżeniem pewnych kar — Płatności zabezpieczające w ramach transakcji pochodnych, które zostaną zamknięte w okresie pomiędzy jednym rokiem a dwoma latami, stanowiące zabezpieczenia gotówkowe dla ochrony przed ryzykiem kredytowym, ale pozostające własnością deponenta i zwracane mu po zamknięciu transakcji — Kredyty zaewidencjonowane przez jeden dokument z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie — Niezbywalne dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje pocztowe (w formie zmateralizowanej lub zdematerializowanej) z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie — Zadłużenie podporządkowane wyemitowane przez instytucje pocztowe w formie depozytów lub kredytów z terminem pierwotnym powyżej jednego roku do dwóch lat włącznie
9.3. Depozyty z terminem wypowiedzenia	<p>Nieprzenaszalne depozyty bez określonego terminu, których nie można zamienić na gotówkę bez uprzedniego wypowiedzenia, przed upływem którego zamiana na gotówkę jest niemożliwa lub możliwa jedynie z pewną karą. Kategoria ta obejmuje depozyty, które z prawnego punktu widzenia są wypłacane na żądanie, to podlegają karom i restrykcjom zgodnie z praktyką krajową (klasyfikowane do przedziału terminowego „do trzech miesięcy włącznie”) oraz rachunki inwestycyjne bez terminu wypowiedzenia lub ustalonego terminu wymagalności, z ograniczeniami dotyczącymi podejmowania środków (klasyfikowane do przedziału terminowego „powyżej trzech miesięcy”).</p>
9.3a. Depozyty z terminem wypowiedzenia do trzech miesięcy włącznie	<ul style="list-style-type: none"> — Środki złożone bez określonego terminu, które mogą być wycofane jedynie za uprzednim powiadomieniem nie dłuższym niż trzy miesiące; jeśli wycofanie jest możliwe przed upływem tego terminu (lub nawet na żądanie), wiąże się z koniecznością zapłaty kary — Nieprzenaszalne depozyty oszczędnościowe płatne na żądanie lub inne rodzaje depozytów detalicznych, które, chociaż są z prawnego punktu widzenia zwrotne na żądanie, to podlegają znacznym karom — Środki złożone na określony termin, które są nieprzenaszalne, z możliwością wcześniejszego wypłacenia za uprzednim powiadomieniem nie dłuższym niż trzy miesiące

ZAŁĄCZNIK III

MINIMALNE STANDARDY OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAJĄCĄ

Instytucje sprawozdające powinny przestrzegać następujące minimalne standardy w celu spełnienia wymogów sprawozdawczości statystycznej EBC:

1. Minimalne standardy przekazywania danych

- a) dane powinny być przekazywane do KBC w terminach wyznaczonych przez KBC;
- b) sprawozdania statystyczne powinny mieć postać i format zgodny z wymaganiami technicznymi określonymi przez KBC;
- c) instytucja sprawozdająca wyznacza osobę(-y), z którą(-ymi) należy się kontaktować;
- d) należy przestrzegać technicznych specyfikacji przekazywania danych do KBC.

2. Minimalne standardy rzetelności

- e) dane statystyczne powinny być poprawne:
 - wszystkie warunki liniowe powinny być spełnione (np. składowe muszą sumować się na kwoty ogółem);
 - dane powinny być spójne w czasie;
- f) instytucje sprawozdające powinny być w stanie dostarczyć informacji na temat wydarzeń wynikających z dostarczonych danych;
- g) wszystkie informacje statystyczne powinny być kompletne: istnienie luk powinno być potwierdzone, wyjaśnione wobec KBC i, tam, gdzie to możliwe, jak najszybciej uzupełnione;
- h) informacje statystyczne nie powinny mieć luk ciągłych i strukturalnych;
- i) przy technicznej transmisji danych instytucje sprawozdające powinny uwzględnić wymiary i miejsca dziesiętne;
- j) przy technicznej transmisji danych instytucje sprawozdające powinny przestrzegać zasad zaokrąglania określonych przez KBC.

3. Minimalne standardy zgodności pojęciowej

- k) informacje statystyczne powinny być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- l) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji instytucje sprawozdające powinny, tam, gdzie to właściwe, regularnie monitorować i oceniać różnice pomiędzy definicjami stosowanymi a tymi zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- m) instytucje sprawozdające powinny być w stanie wyjaśnić załamania w dostarczonych danych w porównaniu do danych z poprzednich okresów.

4. Minimalne standardy przekazywania korekt

- n) należy przestrzegać politykę i procedury przekazywania korekt określone przez EBC i KBC. Do korekt innych niż korekty normalne należy dołączyć noty wyjaśniające.
-